

ההצלחה שלהם, הגאווה שלנו

שאלה: מה משותף לרופא ילדים פזמונאי, מומחה לרפואת משפחה שהוא גם מומחה לרפואה משלימה, קרדיולוג-סופר, רדיולוגית מחליקה על הקרח ועוד קרדיולוג שרצה פעם להיות מיילד? התשובה: כולם ישראלים המשמשים כרופאים בכירים במרכזים הרפואיים הכי טובים בעולם. רק תבקשו מהם עצה טובה בעברית ותגלו כמה הם מתגעגעים לארץ»

פרופ' ניצן קורמן מומחה אונטולוגי

פרופ' יצחק קרובזון ביורוק, ניו יורק

פרופ' אורי אלקיים לוס אנג'לס, קליפורניה

פרופ' נירית מירום יוסטון, טקסס

ד"ר משה פרנקל יוסטון, טקסס

"בעבודה שלי אני משלב בין אהבתי לקרדיולוגיה לתחום המיילדות". פרופ' אורי אלקיים ומטופלת

פרופ' אורי אלקיים

קרדיולוג, מומחה לאי ספיקת לב ומחלות לב בהריון, מנהל היחידה לאי ספיקת לב בבית החולים של אוניברסיטת דרום קליפורניה בלוס אנג'לס (USC), נמנה ברשימת הרופאים הטובים ביותר באמריקה (2008-2000)

פיתוחים ותגליות: "אני עובר על פיתוח תרופות שיאפשרו את תפקוד הלב בחולים עם אי ספיקת לב, ועל מתקנים ועזרים המושתלים בתוך הגוף שיאפשרו לחולים להעביר לרופא שלהם בזמן אמת מידע על קצב הלב, רמת הפעילות ועוד. יצרנו כסים נתונים גדול על מחלה הנקראת פייפרטום קרדייטופטיה, שבה מתפתחת אי ספיקת לב במהלך ההריון או אחריו בקרב נשים צעירות ובריאות. מחלה זו עלולה להוביל למוות או להזדקקות להשתלת לב. מאחר שהיא נדירה, הרופאים נוטים להחמיץ אותה לעתים קרובות או מאבחנים אותה מאוחר מדי. אנו מנסים להגביר את המודעות למחלה על ידי הפרסומים שלנו. נוסף על כך, כתבתי שלושה ספרים בנושא מחלות לב בהריון ומאמרים רבים שעזרו ללמד ולהדריך רופאים וחולים ברחבי העולם".

הנקודה הישראלית: "לאחרונה רכשנו דירה בתל אביב. בתי הבכורה יפעת ונכדתי נועם חיות בישראל ואנו מבקרים בארץ שלוש פעמים בשנה. אשתי היא בעלת סלון יופי בכברלי הילס, 'סלון בתי ועליות'. הסלון מהווה אתר ביקור שכיח לישראלים שמבקרים בלוס אנג'לס".

איך אתה מתייחס למטופלים ישראלים? "רבים מהמטופלים שלי הם ישראלים, שמרגישים נוח יותר לשוחח עם הרופא שלהם בשפה שהם מבינים היטב. לעתים קרובות אני מקבל טלפונים ומיילים מרופאים ישראלים אך גם מנשים מישראל הסובלות מבעיות לב והן בהריון או רוצות להרות ומבקשות עצה. אני תמיד שמח לעזור".

בן 64, נשוי לבתיה זאב לשלושה (38, 30, 26)

1973

"סיימתי את לימודי הרפואה באוניברסיטת תל אביב והתמחיתי במרכז הרפואי תל אביב (איכילוב). רציתי להתמחות במיילדות אבל פגשה עם פרופ' שלמה לניאדו שינתה את חיי לניאדו, אז קרדיולוג צעיר, אנרגטי וכריזמטי. עשה את ההתמחות שלו בארצות הברית ופתח יחידה לטיפול נמרץ לב בבית החולים. הייתי המתמחה הראשון ביחידה שלו, ואהבתי את העבודה עד כדי כך, שהחלטתי להפוך לקרדיולוג".

1979

הגעתי לארצות הברית להכשרה בקרדיולוגיה, הרעיון המקורי היה להישאר שנתיים-שלוש ואז לחזור לישראל ואולם, העבודה סחפה אותי ונשארה: לאחר ההכשרה בקרדיולוגיה ובשל העניין הראשוני שלי במיילדות, התעניינתי במחלות לב בהריון, ובמשך יותר מ-20 שנים עשורים טיפלתי באנשים נשים הרות עם בעיות לב.

1981

עבדה בבית החולים של אוניברסיטת דרום קליפורניה בלוס אנג'לס.

התואר והכבוד מופיע ברשימת הרופאים הטובים ביותר באמריקה

"אני עובד על מחקר ופיתוח בשימוש בטכניקות אקורדיוגרפיות חדשניות. פרופ' יצחק קרונזון בעבודה

צילום: עליזה אורבך

פרופ' יצחק קרונזון

קרדיולוג ומנהל מעבדות הלב במרכז הרפואי של אוניברסיטת ניו יורק

פיתוחים ותגליות: "כשהתחלתי לעבוד בארצות הברית פותחה טכנולוגיה המאפשרת אבחון מחלות לב ללא חדרה. הייתי בין הראשונים שהשתמשו בגלי על-קול לצורך אבחונים כאלה (בדיקת האקורדיוגרפיה, או בקיצור "אקו"). כיום פחת הצורך בחרידה ואפשר לאבחון מחלות לב רבות באמצעות אקו, ללא צנתור. אני עובד היום על מחקר ופיתוח בשימוש בטכניקות אקורדיוגרפיות חדשניות. בין השאר, אני מבצע הדמיה תלת-ממדית של הלב דרך הוושט, שמאפשרת לתקן מומי לב מסוימים ללא ניתוח".

הנקודה האישית: "בגיל 12 התאהבתי בשחקן קולנוע הודי. זה היה בי 1952, כשראיתי לראשונה את הסרט 'הנודד' בקולנוע אוריון בחיפה. הגיבור, ראג' קאפור, הופיע שם בתפקיד פוחח יפה תואר והסר בית היוצא למסע תעלולים ברחבי המדינה, ופוצח בזמר שהפך באותה תקופה ללהיט. מאחר שהייתי קצר ראייה אך התביישתי להיראות במשקפיים, ישנתי בשורה הראשונה והרגשתי כי ראג' קאפור שר במיוחד בעבורי. הסרט הוקרן באוריון במשך עשרה שבועות, ואני, שהרשו לי לראות סרט פעם בשבוע, ראיתי אותו עשר פעמים. בי 1983, כשכבר הייתי פרופסור לרפואת לב בבית חולים בניו יורק, צלצל אלי חבר, מנתח לב הודי, וביקש שאקבל לטיפול במרפאתי אודה מהודו. מושהו בשם ראג' קאפור שאלתי כבררך אגב 'השחקן'. מצדו השני של הקו השתררה להגע שתיקה, ואחר כך באה התשובה: 'כן, איך ידעת?'. איך ידעת? הדיו לי לא היה אף פעם ראג' קאפור אחר על פניו. למחרת לבשתי חלוק לבן חדש ותליתי לצווארי סטטוסקופ מבריק. הגעתי למרפאתי עוד לפני המזכירות והאחות, וישבתי באי שקט בכיסאי, מנסה לנסח משפטי פתיחה שיתאימו לשיחה עם אהוב נעוריי. בשעה היעודה נפתחה הדלת ואל חדרו נכנס ראג' קאפור. הגבר אפור השיער וכבוי העיניים, בעל המשקל העודף, צנח בכבידות על הכיסא שלפניו, נאנח ואמר: 'יש לי בעיות נשימה...'. 'חבה', שנייה עם זה, כמעט התהננתי בפניו. 'האם אתה עוד זוכר את השיר: מרה ג'וטא האי ג'פאני? עיניו הכחולות של ראג' קאפור האירו. 'מרה ג'וטא האי ג'פאני', הוא התחיל לומר. 'יה פאטאלון האי אינגליסטאני', הצטרפתי אליו בקול. עכשיו קמנו שנינו והתחלנו לצעוד סביב השולחן, שרים צועקים כפה מלא: 'סר פה לאל טופי דוסי. פה באי דיל האי הינדוסטאני'. מאז פגשתי אותו פעמים אחרות, כשהיה מגיע לרגל עיסוקיו לניו יורק. לא מעט אנשים חשבים ורבי מעלה הודמנו ברחבי בגלל מקצועי. אך הפגישה עם ראג' קאפור חשובה בעיני יותר מכל".

תחביב: "פעם או פעמיים בשנה אני כותב סיפורים בעברית, לרוב זיכרונות ילדות, ולאחרונה גם סיפורים הקשורים בדבריו ימי הקרדיולוגיה ובהתנסויותי האישיות. הסיפורים כונסו בשלושה ספרים ("אמא, שמש ומולדת", "מי מקבל את בלגיה", ו"מסע ארוך אל תוך הלב").

הנקודה הישראלית: "יש לי ריזה בתל אביב ובמשך שנים רבות הייתי מגיע לסוף שבוע בכל שבועיים. עכשיו אני מגיע פחות, והקשר היומיומי נשמר דרך המהשב, הפקס והטלפון. הישראליות היא חלק בלתי נפרד מאישיותי ומהווייתי. אני מרבה בעברית, הולם בעברית, סיפר בעברית, שר בעברית ומקלל בעברית. בעבה, אפילו המוכיחה הראשית שלי היברה עברית וכל המחלקה התנהלה בעברית".

איך אתה מתייחס למטופלים ישראלים? "חולים ישראלים מגיעים אלי לעתים קרובות בעיקר מכיוון שיש ישראלים רבים בניו יורק – לפי חשבוני, בערך אחד מתוך 30-32. תמיד נעים לפגוש מישהו שדובר בשפתך ומכיר את מנהגיך".

בן 69, נשוי לזיווה, אב לשתי בנות ובן (43, 41, 33)

1964

סיימתי לימודי רפואה בבית הספר לרפואה של האוניברסיטה העברית. השתלמתי ברפואה פנימית ובקרדילוגיה במרכז הרפואי הדסה. שירתתי בצה"ל כרופא מוטס ונקצין רפואה בצנחנים.

1972

הגעתי למוזכר הרפואי של אוניברסיטת ניו יורק כדי ללמוד צנתור של העורקים הכליליים. התקבלתי לעבודה אצל גדול המצנחנים בניו יורק בומנו, ד"ר אפרים גלסקין. הוא לימד אותי לצנור בתנאי שאלמד אותו עברית. כעבור שנה הוא דיבר עברית שוטפת.

יבסיפורים שאני כותב נכנסים זיכרונות ילדותי וחוויות מחקצועי

"דווקא באמריקה
הבנתי איזה רדיולוגים
חכמים ומאומנים יש
לנו בישראל". פרופ'
עידית מרום בפעולה

צילום: דניאל ביר

פרופ' עידית מרום

מומחית לרדיולוגיה אבחנתית (ענף ברפואה העוסק בקרינה
ואמצעי דימות) במרכז לטרטן MD Anderson בטקס

פיתוחים ותגליות: "אני מתעניינת במיוחד בסרטן הריאות ובסיבוכים הקשורים לטיפול. ערכתי כמה מחקרים כדי לבחון את התפקוד וגם את מידת הדיוק של בדיקת ה-PET-CT (בדיקה המשלבת הרמיית CT עם בדיקת PET שבמהלכה מוזרק לגוף סוכר רדיואקטיבי. הסוכר נכנס לגידול ומסמן אותו באמצעות החומר הרדיואקטיבי וכך מתברר מיקומו של הגידול - יש). המחקרים עזרו לבסס את ההוכחות לכך שבסרטן ריאות מסוג תאים לא קטנים (הסוג הנפוץ ביותר של סרטן הריאות - יש), הרמיית PET-CT טובה יותר מהרמיית CT לבדה. הדיוק הרב יותר שמספקת הבדיקה מאפשר למנוע ניתוחים מיותרים בקרב חולים שאינם זקוקים להם, ומנגה, לבצע ניתוח בעל פוטנציאל ריפוי לאותם חולים שכן זקוקים לו. כמו כן, מצאתי אפיון מסוים בתוצאות בדיקת ה-CT שיכול לעזור בזיהוי מזהם פטרייתית המשפיע על חולים מרוכאי מערכת חיסון. יש לזה חשיבות רבה, שכן מטופלים אלה חולים מכדי לעבור ביופסיה כדי לברר את סוג המזהם הפטרייתי, אך כדי להציל את חייהם חייבים לבחור בתרופה הנכונה ולתת את הטיפול בשלב מוקדם".

הנקודה האישית: "חששתי לאכזב את אלה שקיבלו אותי להתמחות משתי סיבות: האחת, בבתי החולים בארצות הברית מעדיפים לקבל מתמחים אמריקאים על פני זרים מאחר שבמקרה הראשון, מנהל המחלקה מכיר את האחרים עליו ויכול להתקשר אליהם ישירות ולקבל דיווחים מהימנים לגביה. לעומת זאת, המתמחה הזור הוא מבחינתו 'חולל בשק'. הסיבה השנייה קשורה לכך שהמתמחים האמריקאים מגיעים ממחלקות עשירות ומפותחות. לשמחתי, גיליתי שזכותי להדרכה טובה בישראל. דווקא שם הבנתי איוו קבוצה נפלאה של רדיולוגים חכמים ומאומנים היטב יש לנו כאן".

תחביב: "לאחרונה התחלתי להחליק על הקרח. זה התחיל מכך שצפיתי בכנותי כשהמתנתי להן בזמן שהן נטלו שיעורי החלקה על הקרח. קינאתי בהן ובמחליקים המבוגרים שרקדו והתאמנו שם. אגב, גם בעלי מחליק והוא ממש מעולה".

הנקודה הישראלית: "רוב בני המשפחה שלנו חיים בארץ. אני מגיעה עם הכנות לביקור מדי שנה. אני הכי מתגעגעת לתכונות ישראליות כמו המימות, אכפתיות ושירות".
איך את מתייחסת למטופלים ישראלים? "מאחר שאני רדיולוגית, אני באה במגע ישיר עם החולים. התיקים הרפואיים אמנם פתוחים בפניי לצורך תיקון הפענוח של ממצאי ההדמיה, אך על פי חוקי הפרטיות אני רשאית ליצור קשר עם חולה בשל היותו ישראלי - פרט שהוא חלק מהמידע הדמוגרפי שלו. לכן אני שומרת לעצמי את המידע שבו אני נתקלת. עם זאת, כשאני שומעת מהמשפחה או מתברים על ישראלי שמגיע ליוסטון, אני עוזרת לו בכל מה שקשור ביעוץ על מגורים, תחבורה, הזמנת לחמים ועוד".

בת 45, נשואה לד"ר ליאור הלר, מנתח
פלסטי במרכז הרפואי ביילוק, ואם לשתי
בנות (7.5, 5)

1970

חזרתי לארץ בגיל שש מארצות הברית, שם
שהו הרוי הישראליים לצורך לימודי הדוקטורט
של אבי. זו הייתה התקופה הקשה ביותר בחיי.
לא ידעתי סילה בעברית.

1976

בביתה ז', כשמשפחתי נסעה שוב לארצות
הברית לשנתיים, נאלצתי לעבור את התהליך
ההפוך.

1984

נרשמתי ללימודי רפואה באוניברסיטת
תל אביב.

1991

התחלתי להתמחות ברפואה פנימית, במחלקה
פנימית ד' במרכז הרפואי רבין (בילינסון).

1992

פגשתי חבר של הרוי, רופא אמריקאי מומחה
לשיקום. הפגישה שינתה את חיי. בזכותו
החלטתי להתמחות במחלקה הרדיולוגית
במרכז הרפואי רבין.

1997

התחלתי לתת התמחות באחת הקבוצות
המובילות ברדיולוגית חזה במרכז הרפואי של
אוניברסיטת דיוק, דורהם, בצפון קרוליינה.
נחשפתי שם למוגון מחלות חזה שלא פגשתי
בהן בישראל. לאחר סיום ההתמחות חזרתי
למרכז הרפואי רבין כרדיולוגית חזה, נשארתי
שם כחמש שנה, ואז הצטרפתי לבעלי בתת
ההתמחות שלו בכירורגיה פלסטית, וחזרתי
כרופאה בכירה לאוניברסיטת דיוק.

2002

הגעתי למרכז לטרטן, MD Anderson,
טקס

"בניל 45
התחלתי
להחליק על
הקרח"

48 **מנטה** אפריל 2009

"כתבתי יותר מ-400 שירים בעברית, ובקנדה אינני מכיר יותר מחמישה שירי ילדות". פרופ' גידי קורן מתפייט

צילומים: צביקה טישנלר

בן 62, נשוי זה 40 שנה לד"ר בת שבע קורן, ממובילות הריפוי בתנועה וריקוד בעולם. אב לארבעה (36, 34, 31, 20)

1967

במלחמת ששת הימים שירתתי כחובש קרבי.

1974

סיימתי לימודי רפואה באוניברסיטת תל אביב.

1975

שימשתי כרופא מוטס ביחידה 669, שבה המשכתי גם כאיש מילואים.

1980

השלמתי התמחות ברפואת ילדים במרכז הרפואי שיבא (תל השומר).

1982

נסעתי לקנדה להתמחות בפרמקולוגיה קלינית בילדים בבית החולים שבו אני עובד היום, שהוא המקום היחיד בעולם עם התמחות מסודרת בתחום. עם סיום ההתמחות, הצע לי להישאר בסגל בית החולים והאוניברסיטה.

1985

הקמתי את ארגון Motherisk, קבוצת המחקר היחידה כמעט בעולם שחוקרת את ההשפעה של תרופות בהריון על היילוד. מדי יום אנו מייעצים לכ-200 מקרים ברחבי העולם.

2000-1993

ניהלתי את המחלקה לפרמקולוגיה קלינית בבית החולים ובמקביל שימשתי כפרופסור באוניברסיטת טורונטו.

פרופ' גידי קורן

רופא ילדים, מומחה לפרמקולוגיה קלינית ולטוקסיקולוגיה (תורת התרופות והרעלים) בילדים ובהריון. מנהל המחלקה לפרמקולוגיה קלינית בבית החולים לילדים בטורונטו – בית החולים הגדול בעולם לרפואת ילדים, המייסד והמנהל של תוכנית Motherisk, בעל קתדרת מחקר באוניברסיטת אונטאריו המערבית

פיתוחים ותגליות: "גיליתי שבאמצעות מדידת תרופות ורעלים בשערם של ילודים אפשר לבדוק אם העובר נחשף לתרופות ולרעלים. ב-1997 גיליתי שתינוקות שעוברים מילה זוכרים את הכאב, ובגיל שישה חודשים הם מגיבים בצורה חריפה יותר לכאב של חיסון שניתן להם. התגלית שינתה כליל את גישת עולם הרפואה לפעולות רפואיות כואבות ביילודים והרגישה את הצורך להפחית את הכאב שלהם ביעילות".

הנקודה האישית: "לפני כ-15 שנה הגיעה אלי לריאיון רופאה סורית מרמשק שרצתה להתמחות במחלקתנו. היא ראתה את הדיפלומות שלי בעברית על הקיר ושאלה בתמימות: 'באיזו שפה זה כתוב?'. 'תנחשי', אמרתי והיא חשבה שזו רוסית. ענית לה: 'זה יותר קרוב לסוריה', והיא הציעה איראן. כשענית: 'יותר קרוב', היא כמעט התעלפה. בסופו של דבר היא בילתה שנתיים במחלקה שלי".

תחביב: "כל חיי היו לי שתי קריירות מקבילות – רפואה ומוזיקה. בישראל הקמתי וניהלתי את להקת האחים והאחיות ('שובי רובי', 'אם זר קוצים כואב'), כתבתי עם שלמה ארצי ('פתאום קם אדם בבוקר'), ועד היום כתבתי יותר מ-400 שירים. בבית החולים של טורונטו הקמתי את תיאטרון הרוב, שבו מציגים אנשי הצוות הרפואי פעם בשבוע הצגת ילדים טיפולית שנקרא 'זנבות'. ההצגה רצה כבר 17 שנים ועברה את קו ה-800 ההצגות".

הנקודה הישראלית: "הגעתי לקנדה בגיל 35 לצורכי עבודה, ולמרות שבמקצועי אני בצמרת – אינני יודע יותר מחמישה שירי ילדות קנדיים ואיני מבין את רוב מה שמצחיק אותם בטלוויזיה. אדם יכול לצאת מישראל, אבל איננו יכול להוציא את הישראלי מעצמו. יש לנו בית בארץ ואנו שוהים בו כמה חודשים בשנה. בנותינו ונכדינו חיים בישראל. אני גם ממשיך ליצור בארץ, ולפני ארבע שנים, כשהלהקה התאחדה, הוצאתי איתם אלבום כפול. בימים אלה מוצגת בארץ הצגת ילדים המבוססת על התקליט שלי ושל שלמה ארצי, 'הטיול לארץ התווים', והחודש ייצא לאור ספר-קלטת חדש בסדרת פיץ העכבר".

איך אתה מתייחס למטופלים ישראלים? "לבית החולים שלנו מגיעים לרוב ילדים חולים מאוד שלא נמצאה תשובה למצבם בארץ. הם זוכים לחום רב וחיוק מתמיד גם מצד הרופאים הישראלים והיהודים הרבים כאן, וגם מצד הקהילה היהודית החמה של טורונטו".

"יכל חיי היו לי שתי קריירות מקבילות: רפואה ומוזיקה".

50 מנטה אפריל 2009

בן 55, נשוי לניודי ואב לשניים (18, 26)

1972

למדתי רפואה באוניברסיטת תל אביב במסגרת העתודה האקדמית. כרופא צבאי שירתתי בסיוע ובשארם אישיך, ושם למדתי מהבדואים את נושא השימוש ברפואה מסורתית ובצמחי מרפא.

1984

השתלמתי ברפואת משפחה במרכז הרפואי הדסה עין כרם.

1988

וסענו לסנהר פה בניו מקסיקו, שם עבדתי כרופא משפחה וברפואת חירום, ובמקביל למדתי הומיאופתיה.

1992

חזרתי לארץ וגרנו בקיבוץ יטבתה. הייתה לי מרפאה באילת, שבה שילבתי רפואת משפחה עם רפואה משלימה. פרסמתי את הספר "הומיאופתיה בבית ובמשפחה". הוצאת כתר.

1996

עברנו לזכרון יעקב. הייתה לי מרפאה שבה שילבתי הומיאופתיה ורפואה משלימה.

2000

הקמתי את היחידה לרפואה משלימה בסניפן עם ד"ר עין בן אריה. התחלנו להעביר קורס לחופאים בנושא רפואה משלימה וסרטון.

2003

הוזמנתי על ידי המרכז הרפואי לסרטון MD Anderson, באוניברסיטת טקסס לעזור להם להכניס את הרפואה המשלימה לבית הספר לרפואה.

2006

הקמתי ב MD Anderson יחידה לרפואה משלימה, שתיווך ייעוץ למטופלים באילו טיפולים ותוספים כדאי להשתמש במהלך טיפול כימותרפי או הקרנות, מה לעשות לאחר סיום הטיפולים ועוד.

יחסרה לי היכולת ללבוש ניינס ומכנזים

52 חנטה אפריל 2009

צילומים: באדיבות המרכז לסרטון MD Anderson

ייש חחושה מעודדת שהרפואה המשלימה מספקת מענה חשוב בהתמודדות עם סרטן. ד"ר משה פרנקל בשיבה

ד"ר משה פרנקל

רופא משפחה ומנהל רפואי של התוכנית לרפואה משלימה במרכז לסרטון, MD Anderson, בטקסס

פיתוחים ותגליות: "אנחנו נמצאים בעיצומו של תהליך איסוף ועיבוד נתונים לגבי המטופלים שמגיעים אלינו ליחידה. התחושה מעוררת מאוד ומצביעה על כך שהרפואה המשלימה מספקת מענה חשוב בהתמודדות עם סרטן. בו זמנית, אני עובד על שני מחקרים: האחד בוחן את ההשפעה של תרופות הומיאופתיות על תרכיב רקמה של תאי סרטן, והשני הוא מחקר משותף עם ד"ר שחר לב ארי מהמרכז הרפואי תל אביב ואיכילוב, שעוסק בהולים ששרדו מחלות סרטן באופן יוצא דופן. המחקר מנסה לזהות ולנתח באופן מדעי מה מאפיין חולים אלה, ואני מקווה שבחודשים הקרובים נוכל לפרסם ממצאים ממנו".

הנקודה האישית: "החולה הראשון שהגיע אלי ליחידה היה ילד בן שמונה שסבל מגידול ממאיר במוח והיה במצב טוב. נייאישם, ניסו הוריו כל טיפול אפשרי, כולל שימוש ב-15 תוספי תזונה. הרופאים שטיפלו בו היו חסרי אונים, משום שהם ידעו שמצבו קשה מאוד, ועם זאת, לא יכלו לעמוד בפני ההורים שבאופן טבעי רצו לעשות הכל כדי שיחיה. ישבתי עם ההורים ובמשך שעתיים וחצי הקשבתי להם והבטחתי לבדוק כל אחד מהטיפולים והתוספים שהם השתמשו בהם. כעבור שבוע חזרתי אליהם ופרשתי בפניהם את מה שמצאתי, ותכננו ביחד את הטיפול. למרבה הצעה, כעבור יומיים הילד נפטר. שבוע לאחר מכן קיבלתי מההורים מייל שבו הם הודו לי על התמיכה באותם רגעים. האמת היא שלא עשיתי הרבה. בסך הכל הקשבתי להם וברקתי עבורם את הטיפולים, אבל זה היה בדיוק הרבה שלו הם היו זקוקים. הנקודה הוה פתח את הדלת לרופאים נוספים בבית החולים שהחלו לשלוף אלי חולים. זה בהחלט גורם לי להרגיש שהוללתי שינוי בנוסד הזה".

תחביב: "לשמחת, העיסוק שלי הוא גם התחביב שלי".
הנקודה הישראלית: "הישראליות חסרה לי: הברירות של הנשש, היכולת ללבוש ג'ינס וסנדלים. יש לנו בית בזכרון יעקב ואנחנו חושבים לחזור לארץ בקיץ הבא. מאחר שבננו התגייס לפני שלושה חודשים, אנחנו נמצאים כל הזמן על הקו ישראל-יוסטון, ואחת ל-4 חודשים מגיעים לביקור".

איך אתה חתייס למטופלים ישראלים? "לא מגיעים לכאן הרבה חולים ישראלים, אבל כשזה קורה, הם תמיד מופתעים מאוד לגלות שב MD Anderson מדברים איתם בעברית. כשאני רואה ישראלי במעוקה, אני מנסה לעזור בכל מה שאפשר, ובמידת הצורך ליצור קשר עם רופאים בארץ, ומשתדל כמה שאפשר לתת להם אולי קצת יותר 'ויטמין פ' מאשר לאחרים".

